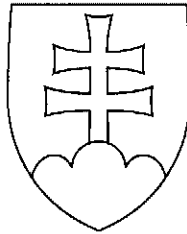

ÚI - SOI, Kancelária ÚR Bratislava	
číslo:	16. 03. 2012
číslo:	521/177/2012
Príj.: 1326/11	Príj.: 25/11

3S/53/2011 - 43
8011200694

ROZSUDOK MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.6.2013

Krajský súd v Prešove

dňa 24.06.2013

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkýň JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, právne zastúpeným Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o. Poprad, Námestie sv. Egídia č. 95, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 12. júla 2011, číslo: SK/0320/99/2011 na základe žaloby takto

r o z h o d o l:

Žalobu z a m i e t a.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 12.07.2011 rozhodla žalovaná ako príslušný odvolací orgán podľa § 58 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0032/07/11 zo dňa 11.04.2011 (rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu), ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložená

peňažná pokuta vo výške 10.000 € pre porušenie § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a § 8 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že odvolanie žalobcu zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedla, že prvostupňový správny orgán na základe podnetu spotrebiteľa pri kontrolách vykonaných dňa 27.07.2010, 16.09.2010 a dňa 27.01.2011 v prevádzkarni žalobcu zistil porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri kontrole boli žalobcom predložené tieto doklady: zmluva o úvere a kúpna zmluva obidve zo dňa 13.03.2010, pod č. 120 100 985, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Splátkový kalendár z 13.03.2010 a Všeobecné obchodné podmienky č. 14/2009. Prvostupňový správny orgán pri kontrole zistil, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa vzťahovala osobitná úprava zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch).

Z výsledku kontroly prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že spôsob poskytovania informácií spotrebiteľovi žalobcom prostredníctvom Formulára pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Formulár) o výške úveru, jeho čerpaní, výške mesačnej anuitnej splátky, výške celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom vykazuje znaky nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania podľa § 8 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa zapríčinil to, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uviedol do omylu, alebo mohol uviesť do omylu spotrebiteľa vo vzťahu k cene a k spôsobu výpočtu ceny, ktorú mal spotrebiteľ za poskytnutý úver zaplatiť. Podľa § 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to prostredníctvom vzoru Formulára, ktorý je ustanovený vyhláškou Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 620/2007 Z. z. V zmysle pokynov na vyplnenie Formulára sa informácie obsiahnuté vo Formulári vyplňujú podľa vysvetliviek a uvádzajú sa tak, aby boli jednoznačné, prehľadné a nezavádzajúce.

Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí porovnal vyplnenie Formulára v bode 2A, 2B, 2C, 3A podľa vysvetliviek s Formulárom vyhotoveným žalobcom pred uzavretím zmluvy o úvere a poukázal na to, že bol v rozpore s vyhláškou č. 620/2007 Z. z. a zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Tiež sa zaoberal obsahom zmluvy o úvere, z ktorej zistil, že žalobca sa v neprospech a na škodu spotrebiteľa odchyľil od ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka a Formulára a to v stanovení výšky úveru, celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a v neuvedení výšky a termínov splátok v členení na splátky istiny, úrokov a poplatkov, skutočnej výšky celkovej mesačnej splátky a podrobne uviedol konkrétne porušenia so strany žalobcu. Podľa zmluvy o úvere v časti „Spoločné ustanovenie“ prvá veta, splátkový kalendár tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Prvostupňový správny orgán takúto obchodnú praktiku považoval za neprípustnú,

odporujúcu čestnej obchodnej praxi, nakoľko je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli spotrebiteľovi dodatočne až po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy a tiež bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas spotrebiteľa, ako to vyžaduje Občiansky zákonník vo všeobecnej právnej úprave o právnych úkonoch a zmluvách.

Ďalej zmluva o úvere v časti „Spôsob financovania“ obsahuje ustanovenie, v zmysle ktorého spotrebiteľ podpísal „berie na vedomie“, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny 3.535,48 € a náklady spojené s poskytnutím pôžičky vo výšky 1.121,84 €. Je neprípustné, aby podpis spotrebiteľa na zmluve nahrádzal jeho výslovný a jednoznačný súhlas s výškou úveru, nakoľko ide o podstatnú náležitosť zmluvy podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Podmienka, podľa ktorej má spotrebiteľ žalobcovi zaplatiť aj náklady 1.121,84 € je neprijateľná podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka.

Správne orgány pri rozhodovaní o výške pokuty prihliadali najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania, ktorými bolo porušenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní zákazu použitia nekalej obchodnej praktiky, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa priznaný mu zákonom o ochrane spotrebiteľa a taktiež prihliadali na skutočnosť, že žalobca vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany, keď do spotrebiteľskej zmluvy zakotvil neurčité podmienky, podmienku v rozpore so zákonom a neprijateľnú podmienku.

Žalobou zo dňa 08.09.2011 žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná nerozlišovala medzi celkovými nákladmi spotrebiteľa a nákladmi spojenými s poskytnutím pôžičky. Podľa zmluvy o úvere spotrebiteľ získal pôžičku v sume 4.657,32 €. Rozdiel medzi sumou, ktorú spotrebiteľ dostal a celkovou sumou, ktorú má vrátiť sú žalobcove celkové náklady. Náklady spojené s poskytnutím pôžičky sú odlišnou položkou a predstavujú náklady, ktoré žalobcovi vzniknú v súvislosti s poskytnutím pôžičky, a ktoré spotrebiteľ v rámci splácania úveru refunduje. Táto suma je výslovne uvedená v zmluve o úvere. Výška úveru nekorešponduje so sumou čerpaných prostriedkov z dôvodu, že časť úveru je prevedená na účet predávajúceho a časť úveru na úhradu nákladov spojených s poskytnutím pôžičky. Ďalej žalobca nesúhlasil s argumentáciou prvostupňového správneho orgánu, že v zmluve o úvere neuviedol výšku splátok v členení na istinu, úroky a iné poplatky. Podľa jeho názoru v zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 14,14%, výška pôžičky 4.657,32 €, ktorá je istinou úveru, výška nákladov spojených s poskytnutím úveru v sume 1.121,84 €, ktorá predstavuje iný poplatok. Uvedením týchto údajov si svoju zákonnú povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľskom úvere splnil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 02.11.2011 uviedol, že so skutočnosťami uvedenými v žalobe sa vysporiadal už v odvolacom konaní a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovanej zo dňa 12.07.2011, číslo: SK/0320/99/2011, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, na základe ktorého bola žalobcovi pre porušenie zákazu používania nekalých obchodných praktík formou klamlivej obchodnej praktiky vo vzťahu k cene alebo spôsobu výpočtu ceny podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a § 8 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa uložená peňažná pokuta vo výške 10.000 € podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Námietky uvedené žalobcom v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu žalovaný vyhodnotil ako právne bezvýznamné, nemajúce vplyv na skutkové zistenia, ako aj na jeho zodpovednosť za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. u/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho činnosti.

Podľa § 2 písm. p/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie

o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny, alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

Podľa § 20 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi, alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66.387,83 €.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i/, j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť, a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami, s argumentáciou aj právnym posúdením zisteného skutkového stavu správnymi orgánmi, že žalobca svojím konaním porušil povinnosť dodržať zákaz používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a zákaz používania nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu, pretože žalobca nevyplnil bod 2A Formulára v súlade s vyhláškou č. 620/2007 tak, ako to uvádza § 2 zákona o spotrebných úveroch, a uviedol celkovú výšku úveru 4.657,32 €, v ktorej sú okrem doplatku kúpnej ceny 3.535,48 €, zahrnuté aj tzv. náklady spojené s poskytnutím pôžičky v sume 1.121,84 €, pričom tieto nie sú úverom. V bode 2B Formulára sa podľa vysvetliviek musia uviesť všetky informácie o podmienkach upravujúcich čerpanie ponúkaného spotrebného úveru. V danom prípade išlo o sumu 3.535,48 €, t. j. doplatok kúpnej ceny, avšak žalobca v bode 2B Formulára uviedol sumu 4.657,32 € ako celkovú výšku úveru, čo nekorešponduje s výškou čerpaného úveru 3.535,48 €. Bod 2C Formulára žalobca vyplnil sumou 106,48 €, čo je v rozpore so zmluvou o úvere, kde je uvedená výška mesačnej anuitnej splátky vo výške 109,57 €. Taktiež bod 3A Formulára nie je vyplnený žalobcom v súlade s vyhláškou č. 620/2007, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezarátal všetky náklady v zmysle § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré má spotrebiteľ za poskytnutý úver zaplatiť. V danom prípade žalobca uviedol sumu 1.731,48 € a do tejto sumy nezahrnul aj tzv. náklady spojené s poskytnutím pôžičky vo výške 1.121,84 €, ktoré sú uvedené v zmluve o úvere. Dôkazom toho, že s obsahom Formulára o zmluvných podmienkach spotrebiteľského úveru spotrebiteľ nemohol byť oboznámený je aj to, že Formulár v bode 2A obsahuje mesačnú anuitnú splátku vo výške 106,48 €, ktorá bola znížená zo sumy 109,57 € od 13.4.2010, teda až po podpísaní zmluvy o úvere zo dňa 13.3.2010.

Ďalej žalobca v zmluve o spotrebiteľskom úvere nerešpektoval v § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch zákonom vymedzený pojem spotrebiteľského úveru, keď do úveru k sume 3.535,48 € (doplatok kúpnej ceny) zarátal aj sumu 1.121,84 € tzv. náklady spojené s poskytnutím pôžičky, ktoré nie sú úverom. Zmluva o úvere neobsahuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto zmluve sú uvedené len náklady s poskytnutím pôžičky vo výške 1.121,84 €, pričom chýbajú náklady uvedené v bode 3A Formulára vo výške 1.731,48 €. Taktiež zmluva o úvere neobsahuje konkrétnu výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny úrokov a iných poplatkov, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože je tu uvedená len výška celkovej splátky, počet splátok a dátum prvej splátky s tým, že ďalšie splátky sú splatné vždy 28. dňa v mesiaci. Tieto údaje sú síce obsiahnuté v splátkovom kalendári (tzv. dohode o platbe), ktorý však bol spotrebiteľovi doručený až po podpise zmluvy o úvere, čo nie v súlade s touto zmluvou .

To, že zmluvy, ktoré správne orgány vyhodnotili ako neprijateľné vykazujú znaky nekalých obchodných praktík potvrdzuje aj podnet od spotrebiteľa, ktorý okrem iného uviedol, že „celkovú výšku úveru uvádzanú v zmluve o spotrebiteľskom úvere považoval za konečnú a o svojom omyle sa dozvedel až po doručení splátkového kalendára, po uplynutí zákonom garantovanej lehoty na zrušenie transakcie bez udania dôvodu“.

Skutočnosť, že žalobca neinformoval spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne a určito o podstatných podmienkach zmluvy, značne obmedzila schopnosť spotrebiteľa urobiť rozhodnutie o

obchodnej transakcii, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil, preto sa krajský súd stotožňuje s názorom správnych orgánov, že žalobca pri svojej činnosti využíval nekalé obchodné praktiky, ktoré zákon zakazuje, a ktoré môžu negatívne vplyvať na spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o obchodnej transakcii.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove, a to písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 21. februára 2012

JUDr. Euboslava Mruškovičová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Štarmachová

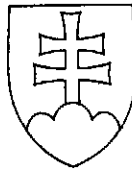

Krajský súd v Prešove
Dašio 11-04-2013

PO -	Út	So	Príloh	krát	kolok
------	----	----	--------	------	-------

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.6.2013
Krajský súd v Prešove
dňa 24.06.2013

Došlo: 17. 04. 2013

ROZSUDOK

Podacie číslo: 151/2/113	Číslo spisu: 25/11
Prílohy:	Vybavuje: V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkyň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **Consumer Finance Holding, a.s.**, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, zastúpený: *Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o.*, so sídlom *Námestie svätého Egídia 40/93*, Poprad, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0320/99/2011 zo dňa 12.07.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/53/2011-43 zo dňa 21.02.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/53/2011-43 zo dňa 21. februára 2012 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0320/99/2011 zo dňa 12.07.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Prešovský kraj č. P/0032/07/11 zo dňa 11.04.2011, ktorým „pre porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene

služby a k spôsobu jej výpočtu podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a § 8 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zistené pri výkone kontroly dňa 27.07.2010, 16.09.2010 a dňa 27.01.2011 v prevádzkarni účastníka Consumer Finance Holding, a.s. Bernolákova 4681/17, Poprad uložila pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona vo výške 10.000 €, ktorú je účastník povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami, s argumentáciou aj právnym posúdením zisteného skutkového stavu správnymi orgánmi, že žalobca svojim konaním porušil povinnosť dodržať zákaz používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a zákaz používania nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu, pretože

- žalobca nevyplnil bod 2A formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „formulár“) v súlade s vyhláškou č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „vyhláška č. 620/2007 Z.z.“) tak, ako to uvádza § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a uviedol celkovú výšku úveru 4.657,32 €, v ktorej sú okrem doplatku kúpnej ceny 3.535,48 €, zahrnuté aj tzv. náklady spojené s poskytnutím pôžičky v sume 1.121,84 €, pričom tieto nie sú úverom.
- V bode 2B formulára sa podľa vysvetliviek na vyplnenie formulára musia uviesť všetky informácie o podmienkach upravujúcich čerpanie ponúkaného spotrebiteľského úveru. V danom prípade išlo o sumu 3.535,48 €, t.j. doplatok kúpnej ceny, avšak žalobca v bode 2B formulára uviedol sumu 4.657,32 € ako celkovú výšku úveru, čo nekorešponduje s výškou čerpaného úveru 3.535,48 €.
- Bod 2C formulára žalobca vyplnil sumou 106,48 €, čo je v rozpore so zmluvou o úvere, kde je uvedená výška mesačnej anuitnej splátky vo výške 109,57 €.
- Taktiež bod 3A formulára nie je vyplnený žalobcom v súlade s vyhláškou č. 620/2007 Z.z., keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezarátal všetky náklady v zmysle § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré má spotrebiteľ za poskytnutý úver zaplatiť. V danom prípade žalobca uviedol sumu 1.731,48 € a do tejto sumy nezahrnul aj tzv. náklady spojené s poskytnutím pôžičky vo výške 1.121,84 €, ktoré sú uvedené v zmluve o úvere.
- Zmluva o úvere neobsahuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto zmluve sú uvedené len náklady s poskytnutím pôžičky vo výške 1.121,84 €, pričom chýbajú náklady uvedené v bode 3A formulára vo výške 1.731,48 €.
- Taktiež zmluva o úvere neobsahuje konkrétnu výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny úrokov a iných poplatkov, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože je tu uvedená len výška celkovej

splátky, počet splátok a dátum prvej splátky s tým, že ďalšie splátky sú splatné vždy 28. dňa v mesiaci. Tieto údaje sú síce obsiahnuté v splátkovom kalendári (tzv. dohode o platbe), ktorý však bol spotrebiteľovi doručený až po podpise zmluvy o úvere, čo nie je v súlade s touto zmluvou.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodol v zmysle žalobného petitu. Namietal, že náklady spojené s poskytnutím pôžičky uvedené na spotrebiteľskej zmluve o úvere a zabezpečení zo dňa 13.03.2010, nie sú nákladmi spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. c/ č. 258/2001 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto peňažná suma je časťou celkového úveru, ktorý spotrebiteľ dostáva od žalobcu za podmienok dohodnutých v zmluve. Táto peňažná suma nemôže byť súčasne úverom aj nákladom spotrebiteľa. Žalobca má za to, že náklady spojené s poskytnutím pôžičky, nie sú ani jednou položkou uvedenou v ustanovení § 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, jeho postup pri oboznamovaní spotrebiteľa s podmienkami poskytnutia úveru je preto správny.

Ďalej namietal, že v zmysle § 2 písm. d/ zák. č. 258/2001 Z.z. sa ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) rozumie sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

V tomto bode žalobca nevidí v čom má spočívať nepravdivosť údajov RPMN, nakoľko v zmysle zákonnej definície je RPMN percentuálne vyjadrenie nákladov spotrebiteľského úveru za rok k pomeru celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

Po dosadení premenných v zmysle vyššie uvedenej definície vzorca na výpočet RPMN, je jej výška (14,04%) vypočítaná oprávnené správne.

Čo sa týka ostatných náležitostí zmluvy o úvere žalobca má za to, že aj tieto boli v plnej miere uvedené tak, aby to zodpovedalo zákonným podmienkam. Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ vtedy platného zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva o úvere v danom prípade všetky tieto náležitosti obsahuje. Z textu zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 14,04%, výška pôžičky 4.657,32 €, ktorá je istinou úveru a výška nákladov spojených s poskytnutím úveru v sume 1.121,84 €, ktorá predstavuje iný poplatok. Uvedením týchto údajov si žalobca svoju zákonnú povinnosť splnil.

Žalobca namietal, že súd prvého stupňa sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, vydal rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi citovanými v žalobe, ako v tomto odvolaní. Na to, aby bola naplnená skutková podstata nekalej obchodnej praxe vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby, je potrebné, aby existovala aspoň potenciálna možnosť, aby si priemerný spotrebiteľ mohol vysvetliť ponúkanú cenu inak, než v skutočnosti je. V danom prípade správne orgány, ale ani súd prvého stupňa nevysvetlili, akým iným spôsobom by si mohol spotrebiteľ vysvetliť danú cenovú ponuku inak než nasledovne: „Berie si úver vo výške 4.657,32 €, z ktorého priamo nedostane žiadnu hotovosť, lebo 3.535,48 € sa prevedie priamo na účet predávajúceho a suma 1.121,84 € priamo na sprostredkovateľa úveru. Úver vráti tak, že zaplatí 60 mesačných splátok vo výške 106,48 €“.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.04.2012 k odvolaniu žalobcu uviedol, že postupoval v zmysle európskej, ako aj vnútroštátnej legislatívy. Príslušné normatívne predpisy európskeho práva v súslednosti so slovenskou legislatívou poskytujú spotrebiteľovi zvýšenú ochranu pred nekalými obchodnými praktikami. V rámci európskej legislatívy sa na vzťahy spotrebiteľ a predávajúci vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu. Táto smernica poskytuje vo svojich ustanoveniach ochranu spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami (body 6, 14, 15). Vnútroštátny predpis, ktorý vychádza z jednotlivých článkov smernice je v rámci osobitnej špeciálnej úpravy zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a zákon o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis.

Žalobca nerešpektoval zákonom stanovený pojem spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keď do úveru v sume 3.535,48 €, rovnajúceho sa doplatku kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy, zarátal aj náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.121,84 €, ktoré však nie sú úverom.

Konanie žalobcu napĺňalo znaky nekalej obchodnej praktiky. Dôkazom o charaktere protiprávneho konania je aj podnet od spotrebiteľa. Spotrebiteľ v podnete okrem iného poukazuje na to, že „celkovú výšku úveru uvádzanú v zmluve o spotrebiteľskom úvere považoval za konečnú a o svojom omyle sa dozvedel až po doručení splátkového kalendára, po uplynutí zákonom garantovanej lehoty na zrušenie transakcie bez udania dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods.1, ods.2 O.s.p. potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/53/2011-43 zo dňa 21.02.2012 ako vecne správny a na doplnenie uvádza:

Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch kogentným spôsobom definuje pojem spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. a/) a pojem celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. c/). Od definovaného pojmového vymedzenia sa veritelia nemôžu v zmluvných podmienkach odchýliť. Kogentný charakter má aj vyhláška č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach pri spotrebiteľskom úvere. V záujme ochrany spotrebiteľa zákonodarca kategoricky vymedzil pojmy a formalizoval, záväzne vzorovo zjednotil štruktúru zmluvných podmienok.

Osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru – musí zodpovedať jeho kogentnému pojmovému

vymedzeniu. V prejednávanej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny a predstavoval sumu 3.535,48 €. Uvedená peňažná suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Všetky ostatné náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (okrem bodov 1. až 5. § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch), musia byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Okrem celkovej výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Na prvej strane predmetnej zmluvy sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom explicitne vymedzené ako „náklady spojené s poskytnutím pôžičky vo výške 1.121,84 €“ a na strane druhej sú medzi uvedené náklady príkladmo menované aj náklady na sprostredkovanie, o ktorých žalobca už v odvolaní tvrdí, že sú súčasťou úveru. Náklady spojené s poskytnutím pôžičky sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, a ktoré boli neoprávnené prirátané k výške poskytnutého spotrebiteľského úveru 3.535,48 €. Žalobca vychádzal z iného právneho názoru a táto skutočnosť ovplyvnila jeho konanie pri uzatváraní zmluvy, a tým aj vznik zistených porušení zákona, ktoré sa odvíjajú od tejto skutočnosti. Postup žalobcu je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť peňažné prostriedky spotrebiteľovi a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť veriteľovi náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobca v odvolaní tvrdil, že finančné prostriedky v zmluve označené ako náklady spojené s poskytnutím pôžičky, poukazuje výhradne sprostredkovateľovi zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento právny dôvod poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom nebol preukázaný a je v rozpore s vyššie uvedenými závermi.

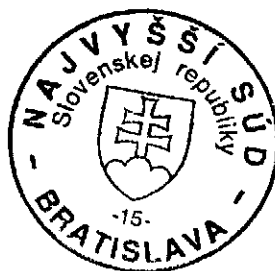
Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhodol súd podľa 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie** je prípustný.

V Bratislave dňa 12. marca 2013

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Kancelária ÚR SOI	
Došlo: 17. 04. 2013	
Podacie číslo: 492	Číslo spisu:
Prílohy/lisy: 2	Vybavuje:

